

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1279 12 tháng 1 năm 2020

Bát Nhã

*Bát nhã tâm linh thực hành có
Uyển chuyển không ngừng tự hiểu thôi
Quý thương Trời Phật rõ hơn hiền
Tình thương đạo đức vượt tuyến xuyên*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1993

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Bé được bàn bạc về Đại Hội kỳ tới với bạn đạo khắp các nơi trên thế giới Bé có vui không?
- 2) Những việc trở ngại Bé có lo âu không?
- 3) Bạn đạo quý mến nhìn và khổ nhục đưa Bé đi bất cứ nơi nào, Bé nghĩ sao về họ?
- 4) Bé đi trên hành trình từ 7 giờ sáng đến 7 giờ sáng hôm sau, Bé có cảm thấy phiền hay không?
- 5) Bé đã bình an đến nơi, Bé có cảm thấy vui không?
- 6) Bé đi các nơi đều nhận được những lời than thở và sợ hãi nạn thất nghiệp sẽ đến với mọi người là sao?
- 7) Tình trạng bế tắc của xã hội thì phải giải quyết bằng cách nào?

1) 18-10-93

Hỏi: Bé được bàn bạc về Đại Hội kỳ tới với bạn đạo khắp các nơi trên thế giới Bé có vui không?

Đáp: Thưa Bé rất vui sau khi được bàn bạc cùng các bạn khắp các nơi, hình thành được một thiện ý tổ chức Đại Hội cho kỳ tới do bạn đạo đóng góp. Bé xét thấy mọi người đều vui cả, dịp may hiếm có, để được dự kiến cảnh đẹp có một không hai do Trời sắp đặt, chúng ta chỉ phí chút đỉnh công của, mà tâm thức của mọi người sẽ lưu niệm trong ký ức một cảnh thanh nhẹ của Trời Đất an ban.

Kệ:

*Hàng phục thiên nhiên tự bạc bàn
Thiên nhiên sống động cảnh thiên đàng
Tâm giao trật tự do Trời độ
Hít thở cao sâu đạo quý bàn*

2) 19-10-93

Hỏi: Những việc trở ngại Bé có lo âu không?

Đáp: Thưa tâm thanh tịnh thì chẳng có gì lo âu cả, sự thanh tịnh sẽ giải quyết mọi sự nan giải.

Kệ:

*Vạn sự do không, chuyển an bài
Không không có có chẳng bi ai
Trời ban tình đẹp ta thu nhận
Chẳng có gì đâu đúng với sai*

3) 20-10-93

Hỏi: Bạn đạo quý mến nhện và khổ nhọc đưa Bé đi bất cứ nơi nào, Bé nghĩ sao về họ?

Đáp: Thưa tấm lòng thành kính và dấn thân của mọi người đều được chứng giám tâm thành của mọi hành giả. Về tình đời thì Bé lúc nào cũng nhớ nhung những hình ảnh ấy, rất xứng đáng làm một con người tận tình tận nghĩa.

Kệ:

*Thương yêu vô tận sống không bìa
Cộng sức cùng tu sống sớm khuya
Tận dụng tâm mình nay đạt phước
Thực hành giải khổ chẳng phân chia*

4) 21-10-93

Hỏi: Bé đi trên hành trình từ 7 giờ sáng đến 7 giờ sáng hôm sau, Bé có cảm thấy phiền hay không?

Đáp: Thừa sự di chuyển là chuyện thông thường, lại có cơ hội học hỏi sự văn minh và tiến bộ của nơn sinh, do sự quyết định của tâm linh chẳng có gì phiền cả. Đờn nay câu thông vận rất thông suốt giải quyết đợc mọi trở ngại tương hội của tâm linh như thể xác. Bàn tay của Cha Trời đại bi rất kỳ diệu.

Kệ:

*Có đến có đi có hiểu nhiều
Trời ban tình đẹp thật là siêu
Chơn hồn phát triển tùy duyên thức
Chẳng khổ chẳng buồn lại thức siêu*

5) 22-10-93

Hỏi: Bé đã bình an đến nơi, Bé có cảm thấy vui không?

Đáp: Thừa Bé cảm thấy tình Trời lúc nào cũng khai lượng từ bi cứu độ tâm hồn cố gắng tiến hóa trong luật tự nhiên, mọi sự sẽ đợc tự nhiên bình thân, có sự sống đặc biệt yên lành, theo chiều hướng quán thông của mọi việc.

Kệ:

*Không còn nghịch cảnh tâm thông suốt
Chẳng có buồn lo chẳng có mùi
Tận hưởng niềm vui sống với Trời
Trong lành yên ổn lại càng vui*

6) 23-10-93

Hỏi: Bé đi các nơi đều nhận đợc những lời than thở và sợ hãi nạn thất nghiệp sẽ đến với mọi người là sao?

Đáp: Thừa cuộc sống của con người khi thịnh khi suy đờng nhiên phải có. Đó là luật tiến hóa, dành riêng cho những người tham lam động loạn biết suy xét sẽ tự thức tâm. Ngược lại người thật tâm tu ý thức đợc đờn là tạm và cần mẫn lo tu thì sẽ không còn hoang mang về việc này, và thấy rõ sự thương yêu của Trời Phật vẫn tồn tại và hằng cứu giúp phần hồn tiến hóa tùy theo trình độ.

Kệ:

*Hồn vía tâm linh chuyển tiến hoài
Hoá sanh sanh hóa chuyển làm sai
Ai tu ai đắc tùy duyên đờn
Thiên quốc thiên đờn lại có may*

7) 24-10-93

Hỏi: Tình trạng bế tắc của xã hội thì phải giải quyết bằng cách nào?

Đáp: Thừa tình trạng bế tắc có nhiều khía cạnh khác nhau như: bế tắc về tình tức là sự tự ái của đôi bên chưa đâm tặc được! Càng ngày càng nghi kỵ thì càng chông chát nhiều chuyện ngăn cản khác nhau. Về tiền thì lòng tham chưa dứt, tạo khổ cho nhau và không tiến bộ. Duyên nghiệp thích thương nhau tạo khổ cho nhau, cơ hội nhịn nhục để tiến hóa. Nếu đi ngược lại thì chỉ có ly tán và tạo hận thù khổ mà không hay. Chung qui ba sự kích động ở bên trên đều phải nhịn nhục tối đa thì mới vượt qua được. Nhìn gia cang có thể hiểu được tánh tình của gia chủ.

Kệ:

Cảnh đời học khổ tại ý ngu

Không thông đời đạo tạo thêm mù

Bận lòng không đạt trong thiếu trí

Nhịn nhục không thành vẫn còn ngu

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Hồ ơi!

*Hồ ơi! Bạn đạo chung vui
Trời ban thanh khí giải nguôi lòng sầu
Thực hành quán rõ nhiệm mầu
Qui y Phật Pháp. Hồ ơi! Qui y Phật Pháp đổi trao chơn tình
Hồ ơi! Dẫn thân một mình
Khai minh tâm đạo hành trình an vui
Cảm thông nguyên lý đạo mùi
Chung vui phát triển. Hồ ơi! Chung vui phát triển đạo vui cứu người
Hồ ơi! Sáng suốt vui cười
Sửa mình tiến hóa người người yên vui
Ra về nguyện niệm rền trui
Đổi thay chất phát. Hồ ơi! Đổi thay chất phát hướng Trời
mà đi
Hồ ơi! Học hỏi dự thi
Tiếc cho những kẻ khinh khi không hành
Hồ ơi! Huynh đệ tương hành
Trí tâm thanh nhẹ. Hồ ơi! Trí tâm thanh nhẹ tiến nhanh
hơn người
Hồ ơi! Ôm ấp vui cười
Hành trình nhịn nhục vui tươi hoài hoài
Tâm mình mển cảm thanh đài
Từ bi ban chiếu. Hồ ơi! Từ bi ban chiếu tâm tươi giác
hoài
Hồ ơi! Mến cảm theo Thầy
Đường đi vạch sẵn ngày ngày thực thi
Tự mình khai triển tự ghi
Cùng chung đóng góp. Hồ ơi! Cùng chung đóng góp chung
cùng tiến lên
Hồ ơi! Nguyên lý đạo nền
Về không, thanh nhẹ tự quên thế tình
Trở về nguyên lý vô sinh
Tâm mình đời đạo. Hồ ơi! Tâm mình đời đạo hướng khuyhnh Phật Trời*

Lương Sĩ Hằng

5/7/1993

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đoạn đường tu học

Montréal, ngày 29/5/1983

Thưa các bạn,

Hôm nay chúng ta lại có cơ hội tề tựu nơi đây để tiếp tục nghiên cứu về hành trình tu học! Chúng ta tu mục đích lập lại trật tự cho chính mình! Nhiên hậu mới tìm hiểu về tâm linh! Vậy tâm linh tương lai sẽ ở cõi nào? Ở cõi thiêng, cõi thiêng liêng! Vậy thiêng liêng nó có những giới gì? Ở thế gian trần tục luôn luôn nhắc nhở cho chúng ta thấy rằng có ma quỷ, Tiên Phật, Thần Thánh! Những cõi thiêng liêng ở bên trên!

Thì bây giờ chúng ta phân tách làm thế nào để hiểu rõ con ma? Mà người tu mang danh tu thiếu tu, vẫn là con ma tại thế! Cho nên phải tìm hiểu cái tánh chất của con ma và hành động của con ma nó thế nào? Người tu cương quyết và hiểu rõ, lập hạnh hi sinh để tiến hóa thì luôn luôn vun bồi dưỡng chí hi sinh! Mà tự mình phá mê phá chấp để tiến hóa thì cái tâm thức và hành động của người đó nó khá! Nó không bị lôi cuốn bởi sự cố chấp hay là bởi sự mê muội và chính nó luôn luôn ở trong sự sáng suốt để tự xét, minh mẫn và nó mới xuất phát được một từ tâm để biểu hiện tánh chất hòa ái tương thân với mọi người!

Mà ngược lại của những người tu càng ngày càng yếu hèn, càng cố chấp, càng mê muội và tự kỳ thị lấy chính mình thì đâm ra càng ngày càng yếu hèn, cô lập thì yếu hèn! Càng cô lập phần hồn càng yếu hèn! Cho nên chúng ta phải dòm mắt thấy rằng, tánh chất càng ngày càng yếu hèn, càng ngày càng cô lập, càng ngày càng thiếu từ bi, cởi mở, thì cái phần đó nó không có cái từ quang xuất phát nữa và nó sẽ tắt hẳn từ quang! Khi mà nó tắt hẳn từ quang thì nó đi vào trong chỗ cố chấp!

Trong cái cố chấp đó cũng như tạo thành hận thù, buồn tủi, rồi nó mới đổi chiều hướng, từ thanh tới trược, càng ngày càng trược thêm! Rồi bảo vệ sự trược, rồi đâm ra tới giờ phút lâm chung càng ngày càng ô nhiễm về trần tục thì càng ngày càng bị lôi cuốn đi xuống và không có cách nào đi lên được nữa! Vì con người nó có nhiều giai đoạn, từ giai đoạn thử thách điều luyện mà nếu chúng ta không vượt lên và chúng ta chán ở bên trên thì đương nhiên chúng ta phải đi xuống! Và khi đi xuống đó thì chúng ta mới hộ nhập trong cái giới trược! Và từ cái giới trược nó sẽ lôi cuốn chúng ta càng ngày càng nặng hơn, càng yếu hèn, rồi thì bày lối này, bày lối kia, bày lối nọ! Rốt cuộc là ma vạch lối qui dẫn đường! Đó! Thì luôn luôn bày mưu sự này, mưu sự kia, mưu sự nọ, rốt cuộc không có mưu sự nào mà đạt thành hết trọn! Thì đó là tánh chất của một con ma tại trần!

Cho nên nhiều người không hiểu, sống như con ma mà tưởng ta là một vị thánh! Cái đó rất nguy hiểm~ Cho nên khi chúng ta là người chúng ta phải có cái thước đo lường! Ngày nay tôi nghĩ về chuyện thanh nhẹ, tôi nghĩ về cái chuyện cần khôn vũ trụ, tôi nghĩ về chuyện thức tâm đời đời bất diệt để đi lên! Đối với nhân gian, tôi nghĩ về tình thương và đạo đức, để cứu độ! Đó là tôi phóng xạ những cái từ tâm sẵn có của chính chúng tôi! Để giải tỏa những phần trược ô, tùy

duyên trợ hành xung quanh tôi, để độ cho tất cả mọi người đồng tiến, đồng thức trong cảnh vui vẻ, cởi mở thăng hoa tốt đẹp! Đó là một người tu từ giới trần trước tiến lên cao!

Muốn tiến lên cao phải vun bồi ý chí thanh nhẹ và sáng suốt đó thì mới khám phá được cái tầng lớp thanh nhẹ ở bên trên! Vì tầng lớp thanh nhẹ ở bên trên không có sự hung hăng, không có quỷ sứ, không có ai chặn đường mình! Cho nên chúng ta lại được tự do tiến lên! Mà tiến bằng cách nào? Tiến tới đó thì luôn luôn thấy chán! Tại sao tôi bao nhiêu năm tu mà không thấy đi lên? Mà ý chí tôi nếu chịu vun bồi thì trong một khắc tôi sẽ vượt qua! Nhiều người đã tu nhiều năm nhiều tháng nhiều ngày nhưng mà tới giờ phút đó chán nản thì cũng bị sa đọa như thường!

Cho nên qua nhiều chỗ thử thách! Như tôi đã nói cho các bạn nghe ở tuần trước là : chúng ta muốn lên một lớp nữa, chúng ta vì ý chí vô cùng và ý muốn vô cùng tận và đường lối đã vạch sẵn và chúng ta phải tiến tới thì luôn luôn chúng ta phải chấp nhận khi chúng ta bước vô hoàn cảnh đó! Vậy thì bên trên bao nhiêu sự thử thách đưa đến với chúng ta, chúng ta thấy cái cảnh trần đời ở thế gian này, có bao nhiêu thử thách, để cho chúng ta thức tâm lại nhớ đến cõi thiêng, rồi chúng ta lại hộ nhập vào trần đời và cốt đem lại sự sáng suốt của chúng ta bám sát vô trần đời và để mưu sự một sự khai triển cho chính mình thì tất cả chúng ta phải trở về ô trước! Vì chúng ta thích ô trước, chúng ta tự nhiên phải trở về ô trước! Mà trở về ô trước rồi là bị cuộc lôi cuốn vô cùng nguy hiểm! Càng ngày nó càng yếu đi vì chúng ta càng ngày càng tàn lụn thì làm sao mà có cơ hội giữ thế để thăng hoa?

Cho nên lúc đó chúng ta bị tàn lụn luôn, không có bao giờ phát triển nổi! Đó là cái ma tánh nó trở lại! Nó càng ngày càng yếu! Cho nên những người chết, chúng ta chứng minh rõ khi họ chết, họ càng ngày càng yếu đi.... Càng ngày càng yếu đi....! Rồi họ mới xuất phát từ hai bàn chân! Lúc đó hai bàn chân mà họ nóng đó là nó bị xuất phát ở dưới rồi, ở cõi đó rồi, không thể nào mà vươn lên nổi nữa! Đó! Thậm chí các bạn tu hiện tại, có khi các bạn cảm thấy cái đầu nó nhẹ, nó rút, bạn thấy nó sung sướng lâng lâng! Nhưng mà ngày mai các bạn ở trong sự cố chấp tranh đua, nhằm lẫn rồi sanh ra bản chất kêu bằng phản bạn lừa thầy. Phản bạn, rồi chống luôn cả Trời Đất! Rồi hỏi chứ các bạn đi về đâu? Có phải đi xuống không? Đó cho nên sẽ chứng minh cho các bạn có cơ hội học, để chúng ta thấy rằng : Ma cũng là tôi mà quỷ cũng là tôi, thần thánh cũng là tôi, Tiên Phật cũng là tôi! Là nó phải từ giai đoạn cho các bạn thấy mà các bạn học về cái cõi ma mà không thông rồi làm sao mà các bạn tiến tới cái sự quý, rồi tiến tới Thần Thánh được? (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Hào Quang?

Người tu mà có hào quang, cái hào quang đó do trung tim bộ đầu, do cái Pháp Luân Thường Chuyển, Soi Hồn rồi nó khử trược lưu thanh, rồi dần dần cái thanh nó tụ hóa, trụ sanh diễn tiến lên trên. Cho nên, trung tim bộ đầu của người tu về pháp lý ban đầu nó ướm nhột nhột ngay trung tim bộ đầu của hà đào thành đó, như có con gì rờ trên đầu chúng ta nhưng mà lâu lâu rồi nó sẽ tiến triển thanh lên thừa thanh tiếp cho nó điều luyện một thời gian thì lúc đó các bạn nhắm mắt thì các bạn thấy sáng suốt. Hào quang bao vây cả bộ đầu thì các bạn thấy tượng Phật y như là không có sai.

Đó, cho nên, hào quang của Thượng Đế là vô cùng tận thì chúng ta đi tiến tới thanh về Phật để chúng ta là người con ngoan của Thượng Đế. Hiểu ý của Thượng Đế, chúng ta mới học nhiều hơn để hòa cảm lên trên hư không, mới tiến về đời đời vô tận, mới trở về nguồn cội. Chớ không phải chúng ta dùng ý niệm, chúng ta phải thực hiện mới có hào quang, nếu các bạn không thực hiện các bạn không có hào quang.

Cho nên, con người có hào quang tu tại thế mà đặc pháp có hào quang, xuất ngôn đều là hợp lý, sâu rộng cõi mở làm cho tâm can của mọi người được phấn khởi và nhẹ nhàng nghe qua âm thanh người thì thấy nó nhẹ nhàng, ngồi bên người thấy hình như được giải thoát, đó mới xác nhận rõ ràng người đó đã có hào quang và có một quyền năng siêu diệu có thể cứu độ tâm linh. Khi chúng ta gặp người là tất cả những sự thắc mắc đều được giải tỏa, đó là thấy rõ hào quang cứu độ nhân sanh.

Còn hào quang của Thượng Đế là vô cùng tận còn siêu diệu gấp triệu lần nữa. Cho nên, chúng ta ráng tu để đi tới đó rồi chúng ta hưởng cái hào quang vô cùng tận, đời đời bất diệt. Cho nên, tất cả các tôn giáo ở thế gian nói rằng phần hồn là bất diệt, tất cả tôn giáo đều nói nhưng mà chưa ai chứng minh được sự bất diệt đó.

Cho nên, các bạn tu rồi các bạn thấy chính bạn có hào quang. Nói đâu phải đúng đó, khai triển vô cùng và cái tâm tư cứu độ người không có so đo, không có tính bất cứ một cái gì; luôn luôn chơn tâm thường trụ, tiến giải minh bạch hào quang sáng suốt. Đó mới là hào quang! (*Văn tự vô vi*)

THƠ BẠN ĐẠO

Nước Non Thánh Đức

Xanh xanh non nước hữu tình
Yên vui sinh chúng an bình nước non
Tu hành giữ trọn lòng son
Tổ Thầy, Trời Phật, độ con về nhà
Thiên cơ Trời Phật nói mà
Giặc ngoài xâm lấn đánh mà tiêu tan
Đời đời đất nước hoang mang
Ta lo niệm Phật giữ mang xác hồn
Lo tu giải cứu linh hồn
Lỡ mà bỏ xác vía hồn về quê
Lai rai tu kiếm lếch lê
Không đủ ý lực quên về quê xưa
Hứa tu dạ dạ thừa thừa
Chẳng hành rót ráo miệng ưa nói xàm
Lời nói không cùng việc làm
Bất trung, bất tín, tham lam, danh, tiền
Chân Như là Phật là Tiên
Tâm tu chẳng có muốn liền Long Hoa
Thầy thương độ con tu mà
Đề đủ điển lực vượt mà đao binh

Vậy mà con vẫn làm thính
Trì trệ hành Pháp tâm linh tối sào
Thầy vẫn ban rải điển màu
Giúp con mạnh mẽ thâm sâu tu hành
Thầy đang cứu độ chúng sanh
Đợi đàn con khổ tu thành Chân Như
Bề Trên ban rải lòng từ
Long Hoa trì hoãn chần chừ đợi con
Tu hành yêu nước yêu non
Đóng góp thanh điền là con có phần
Tạo dựng Thánh Đức lần lần
Long Hoa Đại Hội Thầy cần đến con
Dâng Thầy cả tấm lòng son
Thượng Ngươn Thánh Đức NƯỚC NON
con về
Thanh bình bên cảnh trời quê
Non Non Nước Nước lời thề con trung
Dũng hành tu tiến Kiên Trung
Nước Non Thánh Đức anh hùng người tu
Hồn linh ta sáng chẳng mù
Bạn ơi! cố gắng Tâm Tu đạt thành
Thương Tổ Thầy độ chúng sanh

Con đây cố gắng tu hành tiến thẳng

Thủy Bùi Missouri 23/11/2019

====

Long Hoa Chờ Bạn??

Trời Phật dạy có Long Hoa
Bảo ta tu lệ đón mà tin vui
Nhiều năm thế kỷ trôi qua
Chờ dài cả cổ, chờ mà hút hơi!
Vì sao chờ đợi Long Hoa?
Ai ai cũng muốn bình hoà nơi nơi
Long Hoa đem lại thành thời
Thượng Ngươn Thánh Đức không người
gian manh
Vì vậy mới có chiến tranh
Là có sàng sậy giết nhanh gian tà
TRỜI PHẬT THƯỜNG SÓT CHÚNG TA
TRÌ TRÌ, HOẰN HOẰN CHO TA THÊM
GIỜ
LONG HOA CÓ NGAY BÂY GIỜ

TRỜI PHẬT CHẮC CHẮN TA THỜI TAN
THÂY

Trời ban Pháp Lý thật hay
Ta tu BÈ BÓI mà hay kêu nài?!
Khiếu nại than trách dài dài
La sao Trời Phật nói hoài nói ngoa!
Vì sao chẳng thấy Long Hoa?
Vì ta chưa đủ điểm mà vượt qua
Đến khi nguyên tử nổ ra
Không kịp tiếc nuối ta thời tan thây
Tiếc vì có Pháp thật hay
Không hành để tránh nạn tai khắp cùng
Bảy Ngày Thất Nhật lung tung
Pháp lực không có tiêu tủng đời ta!
Mau mà cấm cổ, tống ga
Thực hành Pháp Lý Long Hoa đợi chờ
Nực cười nhân loại quăng quơ
Long Hoa chờ bạn????? Hay bạn chờ Long
Hoa.

Lành Võ California 23/11/2019

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho mẹ của bạn đạo Lô Trần ở New Jersey là Bà Đỗ Thị Trang tuổi Quý Hợi, mất ngày 3 tháng 9, năm 2019 tại Bình Thạnh Việt Nam hưởng thọ 98 tuổi được siêu thăng tịnh độ.
Gia đình bạn đạo Lô Trần thành kính cảm ơn quý bạn đạo.

2) Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Phạm Thị Đáp là bà Nguyễn Thị Huệ, tại thôn Đông Trạch, xã Ngũ Hiệp, huyện Thanh Trì, Hà Nội. Sinh năm 1924, mất hồi 15h45 ngày 01 tháng 01 năm 2020 tức ngày 07 tháng 12 năm 2019 âm lịch, thọ 96 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Cảm ơn quý bạn đạo.
Bạn đạo Việt Nam kính báo.